

M. 159

159 / 22 / 14

L

Repertoriumnummer 2014 / 8274
Datum van uitspraak 17 juni 2014
Rolnummer 2013/9623/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de ontvanger

VON-EV

Eindvonnis
Tegenspraak

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, 22ste Kamer

Vonnis

Bijlage:
1 vonnis
2 conclusies

Aangeboden op
Niet te registreren

AFSCHRIJF afgeleverd aan
Meester De Vos
.....
(vrij: art. 260, 2°
Wb. registratie)
(G.W., art. 792-1030)

In zake van :

De heer **Enrique Oliver Tortosa** wonende te Spanje, 46980 Paterna, Valencia, Plaza de Pueblo 4;

Eiser

Vertegenwoordigd door Meester Bart Van den Brande in eigen naam en in de plaats van Meester De Vos, advocaten te 1930 Zaventem, Excelsiolaan 13

tegen:

De **FEP - FEDERATION EUROPEENNE DES PHOTOGRAPHES PROFESSIONNELS – FEDERATION OF EUROPEAN PROFESSIONAL PHOTOGRAPHERS**, internationale vereniging met kantoor te 1000 Brussel, Spastraat 8, ondernemingsnummer 0465.301.971

Verweerster (hierna aangeduid als FEP),

Vertegenwoordigd door Meester Patrick Jacobs advocaat te 9300 Aalst, Leopoldlaan 48

Gelet op:

- Het tussenvonnissen van 20 januari 2014
- de stukken van partijen
- de conclusies voor eiseres neergelegd ter griffie op 1 april 2014
- de conclusies voor verweerster neergelegd ter griffie op 20 februari 2014

Partijen zijn in minnelijk akkoord afgeweken van de opgelegde conclusietermijnen.

De advocaten van partijen werden gehoord in hun pleidooien ter openbare zitting van 2 juni 2014, waarna de zaak in beraad werd genomen.

De procedure verliep met in acht name van de toepasselijke bepalingen van de wet van 15 juni 1935 en de wijzigende en aanvullende wetten op het taalgebruik in gerechtszaken.

° ° °

1. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

1. Eiser is een Spaans beroepsfotograaf, werkzaam in Valencià. Hij was lid van een regionale associatie van fotografen die zelf lid is van de Spaanse federatie van beroepsfotografen, FEPFI. Deze nationale organisatie is op haar beurt aangesloten bij verweerster, die de overkoepelende Europese federatie is voor beroepsfotografen.

2. Door de jaren heen heeft eiser deelgenomen aan wedstrijden georganiseerd door verweerster. Daarbij ontving zij van verweerster het certificaat van “Master Qualified European Photographer” en de certificaten “Qualified European Photographer” en “Social Photographer of the Year 2008”. Eiser zou ook nog andere Europese kwaliteitscertificaten hebben ontvangen van verweerster.

3. Begin 2011 werd bij verweerster een klacht ingediend door een andere Spaanse fotograaf, de heer Guardia, wegens vermeend plagiaat door eiser. Eiser beschuldigde daarop op zijn beurt de heer Guardia van plagiaat.

4. Volgens verweerster hebben beide fotografen vervolgens op vrijwillige basis hun geschil aan haar voorgelegd, waarop zij dan beslist heeft een raad van wijzen samen te stellen om een oplossing te zoeken.

Eiser is van mening dat het verweerster was die met een mail van 17 maart 2011 het initiatief nam een ad hoc onderzoeks- en beslissingsorgaan op te richten en die hem convoceerde.

5. Met het oog op het onderzoek zou eiser daarop alle foto's met meta-data als bewijsmateriaal hebben meegedeeld aan eiseres.

Na herhaaldelijke mails van eiser (van 26 april 2011, 4 mei 2011, 7 mei 2011, 20 mei 2011, 2 juni 2011 en 30 juni 2011) waarin eiser naar de stand van zaken informeerde en nogmaals foto's en verduidelijkingen stuurde, ontving hij op 30 juni 2011 van verweerster een antwoord dat de zaak onderzocht werd.

Na deze datum stuurde eiser nog andere bewijzen van plagiaat door de heer Garcia door naar verweerster. Ook hierop reageerde verweerster door te stellen dat zij de zaak aan het bestuderen was.

6. Op 16 juli 2011 stuurde verweerster zowel een mail aan eiser als aan de heer Guardia waarin zij liet weten dat zij enkel zou oordelen over de vraag of er sprake is van een schending van haar morele gedragscode dit om te vermijden dat een MQEP certificaat zou zijn toegekend aan houders die de fotografie een slechte reputatie toebrengen (stuk 15 van de bundel van eiser).

Zij vroeg daarin dat partijen hen alle relevante RAW-files zouden overmaken, dit teneinde haar toe te laten alle metadata en eigenschappen na te gaan.

In deze mail waarschuwde verweerster de heer Guardia en eiser er voor dat wanneer aan dit verzoek niet zou worden voldaan, alle in de voorbije jaren ontvangen Europese kwalificaties voor onbepaalde tijd zouden worden geschorst.

Meteen daarop deed eiser bij verweerster zijn beklag over het feit dat de heer Guardia zich niet hield aan de geheimhoudingsplicht omtrent het geschil en de afhandeling ervan.

7. Vervolgens ontvingen zowel eiser als de heer Guardia op 13 september 2011 een bericht van verweerster waarin deze herhaalde (stuk 22 van de bundel van eiser):

- * dat beide partijen zich in het openbaar zouden onthouden van commentaar
- * dat zij nog steeds wacht op het overmaken van de metadata zoals gevraagd aangezien dit van primordiaal belang is bij het nemen van een beslissing
- * dat het niet meedelen van bewijs in rekening zal genomen worden bij de beslissing
- * dat eens de beslissing genomen deze definitief is waarbij de FEP vraagt dat beide partijen voorafgaand er zouden mee instemmen dat zij de eindbeslissing zullen aanvaarden en geen gerechtelijke procedures zullen aanspannen
- * dat indien geen overeenkomst wordt bereikt, de procedure bij de FEP niet zal worden verder gezet en zij in rechte zullen kunnen treden
- * dat FEP onder geen beding omtrent enig onderwerp in discussie zal gaan met derden

8. Eiser reageerde hierop door te stellen dat hij alle stukken reeds sinds meer dan 7 maanden had overgemaakt. Hij bleef ook vragen waarom verweerster geen actie ondernam tegen de heer Guardia en hij stuurde vervolgens nog herinneringsmails op 3 en 7 oktober 2011. Per mail van 8 oktober 2011 maakte hij nog bijkomende foto's met metadata over die door de heer Guardia zouden zijn geplagieerd.

9. Op 4 november 2011 werd aan eiser de beslissing van verweerster meegedeeld die dateerde van 28 oktober 2011. Daarin liet verweerster weten dat zij zich niet uitsprak over de wederzijdse beschuldigingen van plagiaat. Wel werd in dezelfde beslissing geoordeeld dat alle Europese certificaten van eiser worden ingetrokken. Als reden daarvoor wordt gewezen op het gebrek aan medewerking van eiser in het dossier, de schending van zijn geheimhoudingsplicht naar aanleiding van de procedure en het toevoegen op zijn website van een categorie aan zijn titel (hetgeen verboden is).

10. In een eerste (volgens eiser emotionele) reactie op 5 november 2011 vroeg eiser dat verweerster zijn foto's van haar website zou terugtrekken.

11. Op 16 oktober 2012 zou verweerster dan hebben verzocht dat eiser de vermeldingen van de certificaten zou verwijderen van zijn website, waarbij zij ervoor zou hebben gewaarschuwd dat bij gebreke hieraan voor 24 oktober 2012, zij de beslissing publiek zou maken.

12. Eiser heeft zich tegen de verwijdering van de vermelding van de certificaten evenwel verzet. Hij stuurde op 8 november 2012 een brief met zijn relaas en zijn bewijsstukken en vroeg daarin de teruggave van zijn kwaliteitscertificaten en de publicatie hiervan via enkele media.

Op 20 december 2012 (stuk 36) kreeg eiser van verweerster de kans om aanvullend bewijsmateriaal te verschaffen. Dit deed eiser vervolgens in een bericht van 8 februari 2013 met bijgevoegd bewijsmateriaal.

Deze beslissing van 28 oktober 2011, werd na heronderzoek, uiteindelijk bevestigd op 10 mei 2013. Daarin oordeelde verweerster (vrije vertaling uit het Engels):

“

- *Dat het nieuwe toegezonden materiaal niets afdoet aan de eerste beslissing waarbij destijds werd geoordeeld dat eiser onvoldoende had meegewerkt*
- *Dat er aanvankelijk geen uitspraak werd gedaan over enig plagiaat*
- *Dat er niettemin geen medewerking was met FEP. Daarbij werd rekening gehouden met het feit dat de situatie van eiser ernstig was omdat hij reeds eerder gewaarschuwd werd over de wijziging die hij aanbracht op een certificaat*
- *Dat het nieuwe toegezonden materiaal de oorspronkelijke beslissing destijds van niet-medewerking niet kan veranderen.*
- *Dat de voormelde informatie niettemin aantoont dat eiser naar een positieve oplossing wil zoeken wat verweerster apprecieert.*

- *Dat zij begrijpt dat het nodig is dat de oorspronkelijke beslissing gepubliceerd wordt en dat de gevraagde confidentialiteit eiser schade toebrengt*

Op die gronden is FEP bereid het volgende voor te stellen:

- *Toestemmen in de publicatie van de FEP beslissing, waarin wordt vastgesteld dat niets vaststaat omtrent het plagiaat. Wij denken dat deze beslissing moet afgehandeld worden tussen u en de klager*
- *Aanvaarden dat – op elk voor u gepast moment – u opnieuw kan meedingen naar een QEP en dan Master QEP volgens de FEP regels zoals gepubliceerd op de website van FEP*
- *Bij het meedingen naar QEP en mogelijks vervolgens Master QEP mag geen gebruik gemaakt worden van beelden die onder welke vorm dan ook reeds voorgelegd werden aan FEP*
- *Zoals geldt voor alle QEP/MQEP wedstrijden kan het werk alleen anoniem worden ingediend*
- *Door het voorstel te aanvaarden waarbij onze originele beslissing publiek wordt gemaakt en u de mogelijkheid krijgt om mee te dingen naar nieuwe QEP/MQEP kwalificaties aanvaardt u dat het huidige geschil met FEP beëindigd wordt.”*

13. De huidige zaak werd aanvankelijk vastgesteld op grond van artikel 19, lid 2, Gerechtelijk Wetboek waarin eiser vroeg dat hem in afwachting van een geding ten gronde zijn kwaliteitscertificaten voorlopig zouden worden teruggegeven.

Dit verzoek werd afgewezen bij tussenvonnissen van deze kamer van 20 januari 2014 omdat geen bewijzen voorlagen van financiële en andere schade die het belang van eiser in afwachting van de procedure ten gronde beschermenswaardig maakte.

14. Thans wordt de zaak verder onderzocht. Daarbij zullen de overige relevante elementen en feiten dan diegene die reeds werden vermeld, hierna worden aangehaald bij de verdere bespreking.

2. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

15. In zijn laatste conclusies vraagt eiser dat bij uitvoerbaar vonnis zonder borgstelling en met uitsluiting van het kantonnement:

- Verweerster zou worden veroordeeld tot de teruggave van de kwaliteitscertificaten aan eiser

- Verweerster zou worden veroordeeld tot betaling van een schadevergoeding ex aequo et bono vastgesteld op 50000,00 euro
- Verweerster zou worden veroordeeld tot het publiceren van een rechtzetting in drie vaktijdschriften naar zijn keuze en op de homepage van de website van verweerster gedurende zestig dagen
- Verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding, daarin begrepen de rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 2750,00 euro

Ter zitting stelt eiser dat hij vraagt dat de tegeneis van verweerster (zie hierna) als ongegrond wordt afgewezen.

16. Verweerster van haar kant vraagt de vordering van eiser af te wijzen als ongegrond.

Zij stelt daarnaast een tegenvordering in tot betaling van een dwangsom van 1000,00 euro per begonnen maand dat eiser de titels van verweerster op zijn publiciteit vermeld.

Tot slot vraagt zij dat eiser zou worden veroordeeld tot de kosten begroot op 2750,00 euro.

3. BEOORDELING VAN DE HOOFDEIS

3.1. Exceptie wering van stukken

17. In haar conclusies vraagt verweerster dat het stukkenbundel van eiser zou worden geweerd, omdat geen enkel stuk 'begrijpbaar' of leesbaar is.

Bij het nakijken van het stukkenbundel van eiser vindt de rechtbank geen onleesbare of onbegrijpelijke stukken.

In de mate verweerster zou doelen op het feit dat bepaalde stukken in het Spaans en/of Engels zouden zijn opgesteld en niet vertaald, zou het volstaan een vertaling te vragen, maar dit is niet wat verweerster doet (verweerster legt ten andere zelf een uit het Spaans naar het Engels vertaald stuk neer).

De rechtbank van haar kant acht een vertaling niet nodig.

18. Gelet op het voorgaande is er geen reden om de stukken van eiser in dit dossier te weren.

3.2. Ontvankelijkheid

19. De ontvankelijkheid van de vordering wordt niet betwist.

In de mate er zich voor het overige geen ambtshalve op te werpen gronden van onontvankelijkheid voordoet, zijn de vorderingen ontvankelijk.

3.3. Gegrondheid

3.3.1. Grondslag

20. Anders dan verweerster in haar conclusies wil laten uitschijnen is de vordering van eiser niet gesteund op enige contractuele aansprakelijkheid.

Eiser is alleen ex-lid van de nationale federatie; hij is nooit lid geweest van verweerster (die een overkoepelende organisatie is). Eiser geeft in zijn conclusies ook duidelijk aan dat hij verweerster enkel aansprakelijk stelt op grond van artikel 1382 Burgerlijk Wetboek.

21. Eiser meent meer bepaald dat verweerster niet heeft gehandeld als een normaal zorgvuldige vakvereniging in dezelfde omstandigheden zou hebben gedaan doordat zij enerzijds onbevoegd was om over de intrekking van de certificaten te beslissen en doordat zij anderzijds de procedureregels en de rechten van verdediging zou hebben geschonden.

22. De zorgvuldigheidsnorm vereist dat men handelt niet alleen in functie van het eigenbelang, maar dat men tevens rekening houdt met de belangen van anderen en voorzorgen neemt om schade aan hun persoon en goederen te voorkomen.

De voorzorg die men daarbij in acht moet nemen is deze die een normaal zorgvuldig en omzichtig persoon in dezelfde omstandigheden zou in acht nemen. Elke, zelfs de kleinste tekortkoming aan de gestelde norm kan tot aansprakelijkheid leiden.

Daarnaast kan de fout bedoeld in artikel 1382 Burgerlijk Wetboek ook bestaan in de schending van een specifieke gedragsnorm.

(zie voor dit alles ook H. Bocken en I. Boone, *Inleiding tot het schadevergoedingsrecht*, die Keure, 2011, 100, nr. 144)

23. Eiser lijkt op het eerste zicht beide fouten te verwarren waar hij stelt dat er een schending van de zorgvuldigheidsnorm is terwijl hij de schending van specifieke gedragsregels aanhaalt.

Het volstaat normaal gezien dat de schending van een specifieke gedragsregel wordt aangetoond opdat er sprake zou zijn van een fout in de zin van artikel 1382 Burgerlijk Wetboek. Toch belet dit niet dat de schending van deze regels gewoon wordt afgewogen bij het beoordelen van het gedrag van verweerster in vergelijking met een gemiddelde beroepsfederatie in dezelfde omstandigheden om aldus tot een schending van artikel 1382 Burgerlijk Wetboek te besluiten.

3.3.2. Voorgehouden schendingen

24. Onder de rubriek "*onbevoegdheid van het beslissingorgaan*" verwijt eiser aan verweerster dat:

- zij volgens haar eigen regels niet de bevoegdheid had om geschillen te behandelen en deze te beoordelen
- zij haar raad van bestuur aanduidde als een ad hoc onderzoeks- en beslissingsorgaan met een eigen procedure die werd aangepast en genegeerd tijdens de procedure
- dat zij de rechten van verdediging niet respecteert en de neutraliteit tussen haar leden niet bewaart
- dat zij haar persoonlijke opvattingen laat meespelen bij haar beslissingen
- dat zij zich niet heeft onthouden van commentaar of van het verspreiden van haar eigen beslissingen

Eiser ziet hierin een gedrag dat afwijkt van de in artikel 1382 Burgerlijk Wetboek bepaalde zorgvuldigheidsnorm.

25. Onder de rubriek "*schending van de procedureregels en rechten van verdediging*" heeft eiser het over:

- schendingen van de procedureregels en
- schending van de rechten van verdediging van eiser

In de tekst onder deze rubriek heeft eiser het naast de schending van artikel 6 EVRM opnieuw over de onduidelijke procedure, het arbitraire karakter van de beslissing, het niet respecteren van de rechten van verdediging, het gebrek aan procedure of

reglement, de onbevoegdheid van verweerster om te beslissen en haar niet-terughoudendheid.

Hieruit leidt zij opnieuw een schending van de algemene zorgvuldigheidsnorm van artikel 1382 Burgerlijk Wetboek af.

Eiser voert dus in beide rubrieken in wezen dezelfde fouten aan.

26. Vooraleer tot onderzoek van deze fouten over te gaan maakt de rechtbank hier reeds een aantal dingen duidelijk.

26.1. Vooreerst houdt eiser in conclusies ten onrechte voor dat vooraf enkel werd gesteld dat eiser zijn certificaten zou kunnen verliezen in geval van plagiaat.

Reeds van bij aanvang (mail van 17 maart 2011: stuk 3 van de bundel van eiser) als daarna (in de mail van 16 juli 2011: stuk 15 van de bundel van eiser) liet verweerster weten dat eiser zijn medewerking diende te verlenen. Zo werd in de eerste mail aangegeven dat eiser een redelijk verweer diende te voeren en ook diende te verschijnen voor de raad van bestuur, zo niet zouden zijn certificaten afgenomen worden. In de mail van 16 juli 2011 werden beide partijen opgeroepen om hun RAW-files over te maken en bepaalde metadata te bezorgen waarna verweerster meldt dat, bij gebreke daaraan alle Europese kwalificaties voor onbepaalde duur zouden worden geschorst.

Het feit dat verweerster achteraf besliste om geen uitspraken te doen over het wederzijds verwijt van het plagiaat doet er dus niet aan af dat zij eiser wel degelijk heeft verwittigd van een sanctie in geval van gebrek aan medewerking.

26.2. Anderzijds stelt eiser terecht dat de foto's waarmee hij wedstrijden won en waarvan verweerder in conclusies suggereert dat deze niet van de hand van eiser waren, maar van zijn vrouw, hier helemaal niet ter zake doen.

Er blijkt helemaal niet dat de heer Guardia met betrekking tot deze foto's een klacht heeft ingeleid, laat staan dat dit een van de redenen zou zijn waarom verweerster uiteindelijk de beslissing van intrekking nam.

De aanvankelijke beslissing van intrekking was immers enkel gesteund op:

- het feit dat verweerster heel volledige en grondige informatie ontving van de heer Guardia over het waar en wanneer van de foto's, terwijl eiser, ondanks

verschillende uitnodigingen en een persoonlijk verzoek door de FEP voorzitter, na de deadline, enkel JPG foto's in lage resoluties zou hebben toegezonden.

- het feit dat eiser een waarschuwing had ontvangen in verband met het toevoegen op zijn website van een categorie aan zijn certificaatstapel
- de schending van zijn geheimhoudingsplicht naar aanleiding van de procedure

Deze eerste beslissing werd na herziening gehandhaafd zonder vermelding van andere gronden.

In geen geval heeft men het in deze beslissingen dus over de foto's waarmee eiser aan wedstrijden deelnam.

3.3.3. Beoordeling

3.3.3.1. De fout

*** Geen bevoegdheid**

27. In eerste instantie houdt eiser voor dat verweerster een fout heeft begaan door haar raad van bestuur aan te duiden als onderzoeks- en beslissingsorgaan om zich over de zaak tussen eiser en de heer Guardia te buigen.

Daarbij zou verweerster haar eigen gedragscode hebben geschonden die bepaalde (vrij vertaald uit het Engels):

“Elke inbreuk op deze gedragscode door een lid van een nationale federatie zal behandeld worden door de desbetreffende nationale federatie”

Verweerster van haar kant houdt voor dat zowel de heer Guardia als eiser op vrijwillige basis hun geschil aan haar hebben voorgelegd zoals aan een 'Raad van Wijzen'.

28. Eiser heeft vooreerst niet gereageerd op het bericht van verweerster van 17 maart 2011 waarin zij stelde dat zij de klacht van de heer Guardia wegens vermeend plagiaat van eiser zou gaan onderzoeken.

Eiser heeft de bevoegdheid van verweerster op dat ogenblik helemaal niet in vraag gesteld. Integendeel, hij heeft zich zelf tot verweerster gericht met een klacht tegen de heer Guardia op grond van plagiaat.

Uit verdere berichten, tot slot, blijkt dat eiser - net zoals verweerster voorhoudt-, verweerster is blijven aanduiden als een "Raad van Wijzen" (zie bericht van 8 februari 2013 van eiser aan verweerster, pagina 2 (stuk 36 van de bundel van eiser) bericht van 8 november 2012, pagina (stuk 35 van de bundel van eiser) en ook de mail van 7 oktober 2011 (stuk 24 van de bundel van de eiser) waarin op de bemiddeling door verweerster wordt gewezen)).

Eiser kan thans dan ook niet voorhouden dat verweerster een fout heeft begaan omdat zij voor wat haar bevoegdheid betreft niet zou hebben gehandeld conform de regels vooropgesteld in haar Gedragscode.

* schending van procedureregels, de rechten van verdediging en/of schending van de zorgvuldigheidsnorm

29. Er bestond geen uitdrukkelijk reglement of welbepaalde procedure voor de raad van wijzen om een conflict zoals dat tussen eiser en verweerster op te lossen.

Men kan dan ook moeilijk aan verweerster, die een privé-organisatie is verwijten dat zij zonder reglement of procedure heeft gehandeld.

30. Het staat evenmin vast of aan verweerster, een schending van artikel 6 EVRM of van de rechten van verdediging kan worden verweten. Verweerster werd immers niet aangezocht om als een overheid of als een rechtsprekende instantie te handelen.

Wat er ook van zij, eiser kadert deze tekortkomingen duidelijk enkel in de zorgvuldigheidsverplichting van artikel 1382 B.W. waarin zij inderdaad een rol kunnen spelen.

31. Hierna zal worden nagegaan of verweerster bij de afhandeling van het geschil heeft gehandeld zoals elke normale en zorgvuldige beroepsorganisatie dat in dezelfde omstandigheden zou hebben gedaan.

Daarbij moet in acht worden genomen dat verweerster als een beroepsorganisatie die Europese certificaten uitreikt, diende te weten en kon weten dat bij eiser de legitieme verwachting bestond dat deze certificaten (die in principe levenslang worden toegekend) hem niet arbitrair zouden worden afgenomen.

Dit brengt met zich mee dat de certificaten door verweerster alleen konden worden ingetrokken met een onpartijdige, zorgvuldig afgewogen en gemotiveerde beslissing waarbij het standpunt van eiser werd weerlegd.

32. Verweerster steunt haar uiteindelijke beslissing tot intrekking van de certificaten op een gebrek aan medewerking van eiser zoals dit volgens haar bestond op het ogenblik van de beslissing van 28 oktober 2011.

In deze tweede beslissing wordt niet meer verwezen naar de schending van de geheimhoudingsplicht. De enige reden op grond waarvan de eerste beslissing gehandhaafd blijft voor verweerster is het gebrek aan medewerking bestaande uit het 'gebrekkig' toesturen van de stukken zoals dit werd vastgesteld op 28 oktober 2011 met als 'verzwarende omstandigheid' dat eiser al eens was gewaarschuwd omwille van het wijzigen van een certificaat.

Daarbij valt het dan op dat :

- in de brief van 13 september 2011 zowel eiser als de heer Guardia werden aangemaand om de gevraagde metadata mee te delen
- verweerster in haar eerste beslissing aangeeft dat het om een eindbeslissing gaat met onmiddellijke gevolgen, maar vervolgens toch nog toelaat dat er een soort van herziening komt
- verweerster dus aan eiser toelaat om na de beslissing van 28 oktober 2011 nog bijkomend materiaal toe te sturen (en dus nog verder mee te werken) waarna zij vervolgens eiser niettemin veroordeelt wegens een gebrek aan medewerking zoals dit bestond op 28 oktober 2011
- in de tweede beslissing van 13 mei 2013 de intrekking dus wordt gebaseerd op het gebrek aan medewerking van eiser dus zonder dat iets wordt toegevoegd aan de redengeving van de beslissing van 28 oktober 2013
- verweerster in haar tweede beslissing van 13 mei 2013 bijgevolg helemaal niet ingaat op de uitleg van eiser na de eerste beschikking namelijk dat hij wel degelijk alle metadata had meegedeeld doch dat hij gewoonweg niet over RAW files (kon) beschikken (mail van eiser van 5 november 2011 (stuk 30 van de bundel van eiser))
- de eerste beslissing tot intrekking werd genomen op grond van verschillende (drie) redenen samen die vervolgens pas in de herziening worden gedefinieerd als een gebrek aan medewerking met een verzwarende omstandigheid (het toevoegen van het certificaat), terwijl dit helemaal niet zo duidelijk is te begrijpen uit de eerste beslissing.
- verweerster huiverachtig staat tegenover de publicatie van haar eigen beslissing en dit slechts onder beperkte voorwaarden wil toestaan in haar tweede beslissing van 13 mei 2013 daar waar de heer Guardia onmiddellijk na de eerste beslissing deze gepubliceerd heeft op een website daarbij suggererende dat eiser plagiaat heeft gepleegd (hetgeen verweerster juist stelt niet te hebben beslist)

Een ander doet de rechtbank beslissen dat de beroepsfederatie bij deze beslissing eerder geïmproviseerd, niet onpartijdig en onzorgvuldig is te werk gegaan en derhalve niet heeft gehandeld zoals een beroepsfederatie in dezelfde omstandigheden zou hebben gehandeld en zoals door eiser mocht worden verwacht.

Deze handelwijze wordt als een fout beschouwd in de zin van artikel 1382 Burgerlijk Wetboek.

3.3.3.2. Schade en oorzakelijk verband.

33. Eiser houdt voor dat hij schade heeft geleden en vordert:

- naast een herstel in natura door afgifte van de titels onder verbeurte van een dwangsom ook nog
- materiële schadevergoeding wegens inkomstverlies
- schadevergoeding voor morele schade en imagoschade
- publicatie van een rechtzetting in drie vaktijdschriften en op de homepage van de website van verweerster

34. Er kan worden ingegaan op het verzoek van eiser om in zake herstel in natura te bekomen door de teruggave van de certificaten.

Daarbij merkt de rechtbank op dat verweerster in haar conclusies wel de vraag stelt naar het oorzakelijk verband in deze tussen de fout en de schade, maar dat zij helemaal geen verweer voert op dit punt. Bij gebreke daaraan moet worden vastgesteld dat niet ernstig wordt betwist dat de fout in oorzakelijk verband staat met het intrekken van de certificaten en dat zonder de fout deze certificaten niet zouden zijn ingetrokken.

Nu er geen reden bestaat om te geloven dat verweerster niet tot vrijwillige uitvoering van de tussenkomen beslissingen zal overgaan, wordt het verzoek tot het opleggen van een dwangsom bij de teruggave van de certificaten evenwel afgewezen.

35. Wat betreft de door eiser gevorderde materiële schadevergoeding, stelt de rechtbank vast dat deze ook thans nog niet met zekerheid blijkt uit de stukken die eiser voorlegt.

Met betrekking tot zijn inkomensverlies legt eiser immers inkomstenoverzichten en belastingaanslagen voor van het jaar 2010, 2011 en 2012. Deze inkomsten zijn inderdaad zowat gehalveerd in 2012.

- Eiser wijt deze halvering vooreerst aan minder opdrachten ingevolge de intrekking van de certificaten.

Dit is een veronderstelling waarvan geen bewijs voorligt. Zo geeft eiser bijvoorbeeld geen cijfers van hoeveel opdrachten hij gemiddeld per jaar kreeg in 2010 en 2011, en geeft hij ook geen schatting van de gemiddelde inkomsten per opdracht. Een minimum aan bewijs is nochtans nodig waar tal van andere oorzaken ten grondslag kunnen liggen aan de verminderende inkomsten (blijvende gevolgen van de economische crisis, leeftijd van de eiser,...).

- Daarnaast meent eiser dat zijn inkomstenverlies te wijten is aan een verminderde vraag om workshops, seminaries en vormingen te geven over de ganse wereld. Daarbij merkt hij op dat de hoedanigheid van (M)QEP vaak belangrijk is om gevraagd te worden als spreker.

Eiser brengt evenwel geen bewijs bij van het feit dat hij ook daadwerkelijk in het verleden gevraagd zou zijn geweest om (als MQE)P workshops, seminaries en vormingen te geven over de ganse wereld.

Hij legt onder stuk 50 een aantal documenten neer, waaruit zou moeten blijken dat hij op verschillende plaatsen workshops heeft gegeven. Het gaat dan klaarblijkelijk om een workshop in Portugal en om andere opdrachten in Valencia, Granada, Valladolid, A Coruña (alle in Spanje).

Deze stukken zijn echter geen uitnodigingen. Het zijn bovendien voor het overgrote deel commentaren van eiser zelf of programma's (op zijn eigen website of pagina) waarvan niet duidelijk is of het gaat om evenementen die op initiatief van eiser dan wel van een derde partij worden voorgesteld.

In geen geval blijkt hieruit dat eiser in het verleden gemiddeld zes workshops per jaar gaf in de ganse wereld, noch blijkt hieruit dat het feit dat hij een (M)QEP bezat daarbij onontbeerlijk was. Evenmin brengt eiser stukken bij van een uitnodiging in een recent verleden om in Valencia en California een workshop te geven.

De rechtbank kent derhalve geen materiële schadevergoeding wegens inkomstenverlies toe aan eiser.

36. De rechtbank is verder van oordeel dat eiser inderdaad morele schade heeft geleden door het onrechtmatige intrekken van zijn certificaten. Ook al wordt hiervoor geen geldelijke repercussie bewezen, een dergelijke intrekking doet sowieso afbreuk aan zijn beroepseer en imago.

Deze morele schade wordt in concreto echter afdoende vergoed door het verzoek van eiser tot publicatie van een rechtzetting in te willigen, zoals hierna bepaald, zonder dat aan eiser nog een geldelijke vergoeding wegens morele schade moet worden toegekend.

Volledigheidshalve merkt de rechtbank op dat verweerster ook op dit punt geen ernstige betwisting voert omtrent het oorzakelijk verband (zie randnummer 34).

4. BEOORDELING VAN DE TEGENEIS

37. Gelet op het geen hiervoor werd beslist aangaande hoofdvordering, is de tegeneis in ieder geval ongegrond.

5. UITVOERBAARHEID BIJ VOORRAAD

38. Eiser vraagt het vonnis uitvoerbaar te verklaren. Hij staft deze eis evenwel niet. De voorlopige tenuitvoerlegging kan, als uitzondering op de regel van artikel 1397 Ger. W., slechts met de nodige omzichtigheid worden toegestaan, en wordt dan ook in de regel afgewezen wanneer de eiser zijn vraag niet motiveert.

6. GERECHTSKOSTEN

39. Nu partijen onderscheidenlijk omtrent enig punt van hun vordering in het ongelijk werden gesteld, worden de kosten omgeslagen zoals hierna bepaald en zoals mogelijk gemaakt door artikel 1017, vierde lid van het Gerechtelijk Wetboek.

OM DEZE REDENEN; DE RECHTBANK

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals nadien gewijzigd.

Gelet op artikel 73 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de hervorming van het gerechtelijk arrondissement Brussel, zoals laatst gewijzigd bij wet van 28 maart 2014

houdende wijziging en coördinatie van diverse wetten inzake Justitie wat het gerechtelijk arrondissement Brussel en het gerechtelijk arrondissement Henegouwen betreft.

Rechtsprekende in eerste aanleg, op tegenspraak.

Verklaart de vordering van de heer Oliver Tortosa ontvankelijk en als volgt gegrond.

Veroordeelt de Federation Européenne des Photographes Professionels (FEP) tot teruggave aan de heer Oliver Tortosa van alle kwaliteitscertificaten die hem toebehoorden en die ingevolge de beslissing van verweerster van 28 oktober 2011, zoals bevestigd door haar beslissing van 13 mei 2013, werden ingetrokken.

Veroordeelt de Federation Européenne des Photographes Professionels (FEP) tot de publicatie van een rechtzetting op haar website en in drie vaktijdschriften naar haar keuze.

Zegt voor recht dat de rechtzetting hierin zal bestaan dat daarin de teruggave na intrekking wordt vermeld van de aan de heer Oliver Tortosa afgeleverde kwaliteitscertificaten en dit ingevolge de huidige beslissing.

Wijst de heer Oliver Tortosa af van het anders of meer gevorderde.

Verklaart de tegenvordering van de Federation Européenne des Photographes Professionels (FEP) ongegrond.

Slaat de kosten tussen partijen om in die zin dat elk zijn eigen kosten draagt en over en weer geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is.

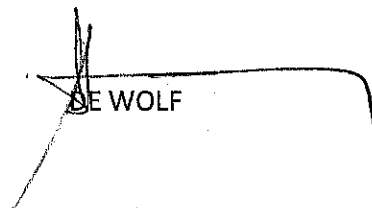
Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de 22ste kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, op *17 juni 2014*

Waar aanwezig waren en zitting hadden:

Mevrouw A. DE WOLF, rechter,

Mevrouw C. KINT, griffier.

KINT

DE WOLF